

متن پرسش

سلام علیکم: سوال و مسئله‌ای که برای جان من مطرح شده، این است که چرا انسان‌ها در عزم و همت متفاوتند...؟ مگر نه اینکه تفاوت انبیا اولوالعزم با سایرین در عزمشان است و آنچه که از حرف‌های شما و اساتیدی همچون آقای نجات‌بخش شنیده‌ایم جوهره اصلی انسان عزم اوست و... حال چرا برخی افراد که خیلی هم شوق طی مسیر حضرت حق را دارند و واقعا و مخلصانه دلشان می‌خواهد کار کنند و زحمت بکشند و جانشان را در این راه بدهند اما نمی‌توانند و عزم و همت کوتاهشان، هر لحظه خورهی جانشان است... وقتی می‌بینم برخی افراد چه پرشور و با پشت کار پای در راه گذاشته واقعا حسرت می‌خورم، وقتی این مطلب را از آقای فاطمی خواندم: https://eitaa.com/sr_fatemy/۵۰۸ پیش خودم گفتم عجب شیدایی خوبی و ریشه‌ی این شیدایی و این عزم و اینگونه طی مسیر کردن در چیست؟ راستش را بخواهید گمان می‌کنم دست خود آدم نیست، آخر خیلی‌ها از بچگی اینگونه عزم و همت داشتند، نه این که ناامید باشم، اما گمان می‌کنم من انسان کوچکی هستم، من مرد این راه‌ها نیستم، نه این که پس از دو سه بار تلاش این حرف را بزنم، نزدیک ۱۰ سال است که دارم تلاش می‌کنم و همیشه شکست خورده‌ام... شاید او نمی‌خواهد: سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَيْتَنِي

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید توجه داشته باشید: «هرکسی را بهر کاری ساختند / میل آن اندر دلش انداختند». به دعای حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» نظر کنید که چگونه با خدای خود در همین رابطه سخن می‌گویند: «اللَّهُمَّ فَرِّغْنِي لِمَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَ لَا تَشْغَلْنِي بِمَا تَكْفَلْتَنِي بِهِ...» خداوندا! مرا نسبت به آن چیزی که برای آن خلق کرده‌ای، فراغت ببخش و مرا مشغول امری که خودت برایم به عهده گرفته‌ای، مگردان... این‌جا است که باید متوجه باشیم بالاخره ما را برای امری و کاری خلق کرده‌اند و هنر ما آن است که تلاش کنیم ببینیم آن امری که ما برای آن خلق شده‌ایم، چه امری است؟ این است آن هوشیاری واقعی که هرکس متوجه آن شد، به زیباترین شکل زندگی کرده است. حال چه یک کارگر ساده باشد و چه رهبر جهان اسلام. موفق باشید